

[Schultz Petersen.]

blev sat noget højere. Jeg ved vel, at Tilskuddet ogsaa her kun kan betragtes som en Spore til fortsat Arbejde, idet naturligvis Landmændene selv maa bære de virkelig store Udgifter ved Kontrolforeningerne. Men da det gælder om inden for disse Kontrolforeninger at faa interesserede Folk til Stillingen som Kontrolassistent, maa der ogsaa gøres alt muligt for at vække Interessen for denne meget vigtige Gerning, og den vækkes jo ogsaa ved, at Staten melder sig som Bidragyder til dette Foretagende. Det er jo dog saadan, at Udvalget af Dyr til fortsat Avl finder Sted paa Basis af Opgivelserne fra Kontrolassistenterne om Mælkemængde og Fedt, og til dette omhyggelige Arbejde kræves der solide Mænd, det bliver derfor nødvendigt at hæve Kontrolassistentlønningerne, der hidtil har ligget for lavt, saaledes at man ikke er udsat for, at det kun betragtes som saadan et Aars Adspredelse for en ung Mand ogsaa at sætte sig ind i dette Arbejde, men at Interessen kan blive vakt paa den Maade, at man kan regne med at beholde disse Folk i nogle Aar, naar man endelig har faaet fat i den rigtige Mand.

Saa er der Præmieringen. Hvad Heste- og Kvægavlsforeningerne angaar, vilde der ikke være noget i Vejen for, at man gav ganske klækkelige Beløb, men samtidig med at man giver disse Beløb, maa der ogsaa være en Garanti for, at der øves et saadant Arbejde med Hensyn til Bedømmelsen, at det virkelig bliver værdifulde Dyr, man faar fat i, og at man ikke ved Pengebidrag opretholder Dyr, som burde gaa ud af Avlen. Man har jo set, at da der begyndte at komme Liv i Hesteavlsforeningerne, blev Tillægget givet kritikløst, der blev ikke taget det Hensyn at holde Hopperne til de gode Hingste, man tog sig det lettere og regnede med, at man ogsaa gennem en ringere Avl kunde frembringe et Dyr, der kunde sælges til en antagelig Pris. Disse Forhold synes jeg burde ændres. Ser vi hen til Tyskland, finder vi, at kun kaarede Hingste der maa anvendes i Avlen. Jeg mener, at Beløbene her ogsaa eventuelt maatte kunne hæves noget for derigennem at sikre os, at man ikke anvendte dem skødesløst til mindre værdifulde Avlsdyr.

Efter min Mening mangler der i Loven

et Beløb til kunstig Befrugtning. Allerede nu har man jo Resultater af denne Fremgangsmaade, og der er her Mulighed for i stor Udstrækning at udnytte et virkelig værdifuldt Avlsdyrs Egenskaber. Vi maa indrømme, at der i vore Stalde staar en Mængde Dyr, der trækker slemt fra i Gennemsnitsudbyttet, og kan man skaffe Afkom efter meget værdifulde Dyr gennem kunstig Befrugtning, mener jeg, det er en Opgave, som ogsaa Staten bør interessere sig for; maaske bør der i den nye Lov ind sættes noget derom.

Enkelthederne skal jeg ikke opholde mig længe ved. Jeg ser, at Bevillingen til Fremme af andre Formaale vedrørende Husdyravl og Husdyrbrug, herunder Staldbedømmelse, foreslaas forhøjet fra 35 000 til 60 000 Kr., og det anser jeg for heldigt. Jeg mener, det er rigtigt at give den Opmuntring, der ligger i et øget Bidrag. — Ogsaa Tilføjelsen „udprægede Nytteracer“ finder jeg rimelig, idet jeg synes, at der, som Tiderne er, ikke er Raad til at give Præmie til andre Dyr end dem, der virkelig betyder noget nyttigt i det danske Husmandsbrug.

Jeg hilser ogsaa med Glæde, at man tager Husmandsforeningerne med sammen med Landboforeningerne. Med Hensyn til Udnævnelse og Præmiering mener jeg ogsaa, at der maa øves en skarp Kritik over for Dyrene.

Hvad angaar Bestemmelsen om, at man kan se bort fra, at Tyre og Hingste møder hvert Aar, saaledes at de kan vente med at møde, indtil de har Afkom at præsentere, mener jeg ligesom tidligere Talere, at den bedst vil kunne drøftes i et Udvalg.

Jeg hilser Lovforslaget med Glæde og skal paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til dets Gennemførelse. Jeg ønsker det gerne i Udvalg, saa enkelte Punkter kan drøftes nærmere.

N. P. Andreasen: Som det allerede er sagt, er Forholdene alvorlige for vort Landbrug, og det er paa Baggrund af disse alvorlige Forhold, vi drøfter dette Forslag til Revision af en Lov, som gennem mange Aar har haft overordentlig stor Betydning for Kreaturholdet og for hele Husdyrbrugets Fremme. Det skal dog ogsaa understreges, at Landbruget selv har gjort en